regias pacificas ⁊ in nullo vellēt
eis aliquid moleſte inferre et no
luit eis aſſētire Tūc dixerūt opor
tet nos ire nō eſt alia via niſi iſta
p regnū tuū ⁊ violent̄ itrabāt Et
rex ſeon voluit eis reſiſtē ne ābu-
larēt. ꝫ ipſi fortit̄ dimicabāt regē
et oēm ppl̄m ſuū fugauerūt et ad
trā pmiſſiois puenerūt Ita ſpūa
lit poſt hāc vitā nō eſt alia via niſi
p trā ſeon. i. dyaboli qꝛ tenebro-
ſas vias vadit aīa Sꝫ qn̄ egredit̄
aīa iuſti de corpe p̄t dicē ad regē
ſeon. i. dyabolū. qꝛ ipſe ē pn̄s cū
egredit̄ de corpoē pmitte me ire
pacifice ad regnū etne gl̄e: qꝛ diu
dubitat aīa ⁊ ſtat ī porta mortis
Sic pꝫ de ſcō hilario qui dixit ad
aīam propriā. O aīa mea q̄re ti-
mes exire. Nonne ſeruiuiſti deo
tres ānos ī deſerto in aq̄ ⁊ pane
O ſi aīa illi⁹ ſcī dubitabat q̄d fa
ciet aīa pcc̄oris morietis in mille
pcc̄is mortalibꝰ. Debꝫ igit̄ aīa viri
iuſti viril̄r pugn̄re auxilio āgeloꝝ
et ire p trā ſeon. i. dyaboli. Et tūc
fugit cū nō hꝫ ptē ī ea. ⁊ ſic ſecurē
vadit ad terrā pmiſſiois Ergo q̄
ad thema Si dimiſero eos ieiu-
nos deficient in via

Dn̄ica. viij   Sermo. xlix

Arbor bō fruc̄s bonos fac
Mat. vij. Nos videm⁹
q̄ arboēs domeſtice mo
dicū fructificāt int̄ ſpinas Rō eſt
qꝛ ſpine natural̄r ſunt ſicce ⁊ glo
merāt trā cū radicibꝰ ⁊ trahūt ad
ſe humorē. Ideo hō habēs bonā
arborē in orto ſuo. nō pmittit ſpi
nas creſcē iux̄ eā: ꝫ eradicat eas.
Ita ſpūal̄r hō deuot⁹ velut arbor
bō volēs fructificaē ī bonis opibꝰ
et miſericordie nō pmittit creſcē
peccata nec in corde in ore nec in
opere ꝫ eradicat p ꝯfeſſionē ꝯtri
tionē et ſatiſfactōez. vn̄ hō eſt ſic
arbor pūſa Sic arbor natural̄r hꝫ
radicē plātatā in terrā ⁊ ramos in
celū. ita hō hꝫ radicē q̄ eſt caput
hois v̄ſus celū ⁊ ramos q̄ ſūt bra
chia ⁊ pedes v̄ſus trā. in ſignū q̄
in mūdo debꝫ hrē fructū in opibꝰ
mie ⁊ nō in celo: nā in celo nō īdi
get veſtimētis Ibi em̄ oēs domeſ
tici dei veſtiti ſūt duplicibꝰ ⁊ ſtola
caritatis. ibi nō odit hoſpita peḡ
num qꝛ ſūt oēs cives et domeſtici
dei Ibi nemo d̄t Ciba eſurientē:
quia ibi oēs ſedēt ad menſā pr̄is
Ibi nemo d̄t pota ſitientē. q̄a ibi
bibūt oēs de vino deitatis. q̄d leti
ficat cor hois Ibi nēo d̄t Sepeli
mortuū: qꝛ oēs ſūt ibi viuētes. ⁊
nunq̄ morietes Ibi nēo d̄t. Sol
ue captiuū: ibi oēs ſūt liberi Sꝫ ꝫ
dꝫ hō facē in tra cū pedibꝰ ⁊ bra
chijs q̄ ſūt rami plāte arbois bo
ne in tra hui⁹ mūdi velut in orto
vt hic fructū faciat et nō in celo
Sꝫ ibi fruat̄ fructibꝰ q̄s pduce
bat in terra Ergo ad thema Ar
bor bona fructus bonos facit. et
de ꝫ ait in euāgelio hodierno
Dixit ih̄s. d. ſ. Attēdite a fal-
ſis prophetis q̄ veniūt ad vos in
veſtimētis ouiū. intrinſec⁹ aūt ſūt

lupi rapaces·a fructib⁹ eoꝝ cog-
noſcetis eos Vñ dicā vob̄ pabolā
Nunq̄d hoīes colligūt de ſpinis
vuas·ā de tribul' ficus? Certe nō
Sic oīs arbor bona fruc̄s bonos
facit·oīs arbor mala malos fruc
tus facit·Nō p̄t arbor bona na-
turalit̄ malos fruc̄s facē Sic etiā
arbor mala non poteſt naturalit̄
bonos fructus facere Omnis ar
bor q̄ nō facit fruc̄m bonū excidet'
·i·hō·et in ignē mittetur Igit' ex
fructib⁹ eoꝝ ꝯgnoſcetis eos Nō
oīs q̄ dicit m̄ dñe dñe·i·qui ſolū
credit in deū: ⁊ non pficit in opē
intrabit in regnū celoꝝ: ſʒ q̄ facit
volūtatē pr̄is mei q̄ in cel' eſt·ipſe
intrabit in regnū celoꝝ. Et ſic pꝫ
euāgeliū. Vnde ſciendū ꝙ oīs ar
bor bona quatuor bona debꝫ hrē
Primo folia· Scd̄o debet hrē ra
mos· Tercio dꝫ hrē flores Q̄rto
debet habē fructus·ita q̄libet hō
P̄mo dico ꝙ oīs arbor debꝫ hrē
folia. Folia ſignificāt bonā volū-
tatē. Nā qn̄ arbor emittit folia
intēdit facē fruct⁹ Ita bona volū
tas in hoīe p̄cedit fructū·ſʒ multi
ſūt hoīes q̄ bene hn̄t bonas cogi
tacões et nō faciūt opa. Iſti aſſi
milant' arbori quā vidit dn̄s ⁊ q̄ſi
uit fructū ⁊ nō īuenit et maledix
it ei. et ſtatī aruit· Ita mlt̄i hoīes
cogitāt Tu vis emēdare ſtatum
tuū·tu eī es in pcc̄is mortalib⁹.ſʒ
nō faciūt fructū ꝙ ſe emendēt et
ꝯūtant'. Et hʒ facit ſuggeſtio dya
bolica fundēs venenū iuxta radicē
dicēs. Nō adhuc ſʒ qn̄ ſenueris
tūc emēdes· Hui⁹ legim⁹ ſpecialē
doctrinā·et plini⁹ mgr̄ in natuis
dt·ꝙ in india ē arbor multū pul
cra habēs lata folia ⁊ optim⁹ fru
ctus creſcit in ea ſʒ interdū venit
ſerpēs venenoſus et fundit iuxta
radicē venenū intoxicās arborē ⁊
ſtatī incipiūt folia cadē· Q̄d vi-
dens ortulan⁹ ſtatī pforāt arborē
in ſūmitate ⁊ infūdit illi thiriacū
et ſtatī folia reuiuiſcūt et germi-
nant ⁊c̄. Ita ſpūalit̄ hō qn̄ cogi-
tat ꝙ velit ſe emēdaē in ſuo ſtatu
et ꝯfiteri et nunq̄ āplius peccaē
⁊ deo ſeruire et ſic ponit vt arbor
folia Sʒ hʒ vidēs diabolus ſerpēs
venenoſus·q̄ decepit adā et euā
in ſpē ſerpētis infūdit venenū ma
le cogitacōis et diffidentie ꝙ ad
huc diu expectet Certe tunc iſte
hō debꝫ facē ſic ortulan⁹ in india
debꝫ pforare cor ei⁹ cū libello paſ
ſiois xp̄i·q̄ fecit corp⁹ ſuū pforai
propt̄ eū·et debet cogitare ꝙ tal'
paſſio in eo nō pdat'·Et tūc xp̄c
infūdit thiriacū.i.grām dīnā ad
inſpiracōem bonā Et ſic reſumit
ſua folia: et expellit venenū pcc̄ī
p ꝯfeſſionē ꝯtricōez ⁊ ſatiſfactōez
⁊ ſic nō malediciꝫ in die mortis et
iudicij vt arbor bō iuxta viā nō
hn̄s niſi folia· Et ſic patꝫ primū
Scd̄o dico·ꝙ arbor bō debet
hrē ramos extēſos Vn̄ ſapiēs de
iuſto hoīe ꝓuer· Rami mei rami
honois et hōeſtatis Sicq̄ q̄libꝫ
hō debet hrē ſex ramos honoris

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

et honeſtatis Pmꝰ ē ramꝰ cogni
tiōis ſuñpſiꝰ vt hō ꝯgnoſcat pñ
tem fragilitatē·ſtatū ꝓpriȷ defcūs
⁊ ſic mūdet ꝯſciām ſuā ab opibꝫ
mortiꝰ ſic dt apłs Sup hūc ramū
dꝫ ſedē auis q̄ dr pauo.q̄ taľ ē na
ture·qñ de nocte dormit et cū eui
gilat cito clamat qꝛ timet pulcŕtu
dinē amiſiſſe·Jta aīa deuota dor
miēs in tenebris hꝰ corpis cū eui
gilat ſꝑ dꝫ cogitaē ne pulcŕtudinē
ꝑdat·⁊ ſic ſe humiliet et dicat cū
ꝓpħa dđ Miſerē mei deꝰ qm̄ īfir
mus ſū Scđs ramꝰ huiꝰ arbois ē
ꝯpaſſionē hrē cū ꝓxio·qꝛ qñ hō
cōſiderat ꝙ hō patiť ⁊ ei ꝯpatiť
ſic mēbꝝ mēbro·nā xp̄s ē caput
nr̄m ⁊ nos īuicē manꝰ eiꝰ ſic dicit
apłus Sup illa ſedet ſcđa auis q̄
ẏua dr q̄ taľ eſt natuē vbi hō īfir
matur ibi volat ⁊ clamat Jta debꝫ
facē hō iuſtus cū videit hoīeꝫ īfir
mari ⁊ moi in pcc̄is mořlibꝫ dꝫ ſi
bi appropinq̄re et pro eo oraē vt
deꝰ eū ꝯůtat a pcc̄is mořlibꝫ·Vñ
iacobꝫ Orate ꝓ iuicē vt ſaluemī
Terciꝰ ramꝰ v̓tutū eſt paciā.Nā
aīa ſe cognoſcēs ꝓxio ꝯpatiēs ex
tūc pfcıor erit.ſi oēs tribulacōes
q̄s mūdꝰ dyabolꝰ ⁊ ꝓximꝰ pñt ſi
bi īferre ſuſtinet patienť Vñ xp̄s
in euangelio ait matħ·Jn paciā
vrā poſſidebitis aīas vrās Sup
hūc ramū ſedet tcia auis q̄ dr ag
nus·q̄ taľ ē nature Qñ morti ap
propinq̄t.tūc dulcıūs cātat Jta hō
iuſtus·q̄ expectat futurā głiam ⁊
ſcit ſe ſecurū qñ mors naturaľ ve

nit ⁊ gaudet Vñ apłs Cupio diſ
ſolui ⁊ eē cū xp̄o Qrtꝰ ramꝰ ē grā
rū actio·Nā qñ aīa ꝯſiderat tāta
bñficia q̄ recepit a deo ꝙ ipſā cre
auit.redemit ⁊ dñam mūdi fecit·
⁊ reginā celi elegit·tūc reddet grā
rū actōes.Vñ bern̄·Jngratitudo
eſt ventus exſiccās oēm fontē et
imbrē grē ⁊ mie Et ido dđ cū dt
in pſal·Lauda aīa mea dñm lau
dabo dñm in vita mea Sup hūc
ramū ſedet q̄rta auicula q̄ dr phi
lomena q̄ taľ eſt nature quāto de
mane dies magis appropīquat:
tāto dulciꝰ cātat Jta taľ aīa iuſti
hoīs q̄nto grā dei magꝰ appropin
quat·tāto dulciꝰ laudat Qitꝰ ra
mus hꝰ arboris v̓tutū ē deſideriū
eťne vite Nā aīa ꝯgnoſcēs malū
ſtatū huiꝰ mūdi deſiderat magis
eťnā vitā ꝙ ⁊c̄·Vñ augꝰ.Qñqꝫ
traxit me honeſtas mūdi huiꝰ·ſꝫ
mō ſtatꝰ mundi m̄ apparꝫ eē falſi
tas et vanitas Vt dt ecc̄·Qđ ꝯſi
derās aīa anhelat ⁊ ſpat ad vitā
eťnā oīa terrena ꝯculcādo Sup
hūc ramū ſedet yrūdo q̄ ſemp ac
cipit in aere cibū volando·ita taľ
aīa magiꝰ delectať in celeſtibꝫ ꝙ
in ťrenis Vñ apłs Conůſatio nrā
eſt ī ceľ Et ideo dt dđ de illa iuſta
aīa Sic pullus yrundinis ſic cla
mabo Sextꝰ ramus huiꝰ arbois ē
viculū diuinū vbi aīa colligata ē
deo per mortem vt manet in deo
et deus in eo Vnde iohānes Deꝰ
caritas ē et q̄ manet in caritate in
deo manet et deus in eo·Super

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

hūc ramū d̾imi amois ſedet ſexta
auicła q̄ d̾r colūba vł turtur q̄ tał
eſt nature· qn̄ ꝑdit ſociū tūc aliū
nō eligit et aquā purā nō bibit ⁊
ſup ramū viridē nō ſedet Ita aīa
deuota exiſtēs in d̾imo amore cū
ꝑdit xp̄m·i·ꝙ grā ↄtēplacōiꝰ ſibi
intdū ſubtrahit̾ tn̄ nō bibit aquā
hꝰ mūdi viꝫ aquā pcā̄ in delcātio
nibꝯ pn̄tis vite Nec ſup ramū vi
ridē ſedet qꝛ gaudijs mūdi nō de
lcātur ꝫ ſp ꝓ cantu gemitū mittit
⁊ ſic arbor bō cum folijs ⁊ ramis
v̾tutū bonoꝝ operū frcūs bonos
facit Tercio dico ꝙ arbor bō hꝫ
floēs.i. bonꝰ hō floret ī bō fama
Et ido tał hō aſſiłat̾ v̾ge aaron
q̄ floruit· de q̄ d̾r Nūi. vbi legimꝰ
Q̄.xij. gn̄a iſrł ponebāt virgas
de amigdał aridiꝰ in tēplū ⁊ clau
ſerunt de nocte ⁊ de mane floruit
v̾ga aarō ⁊ vnuſquiſqꝫ ſcpſit no
mē ſuū ſup v̾gā ſuā et nulla v̾ga
niſi virga aarō floruit Ita ſpūałr
xij· ſūt gn̄a ī eccīa ſcā q̄ dn̄t ſcribē
ſup virgas ſue ↄſcīe eoꝝ noīa et
qn̄ mane venit·i·xp̄s tꝑe mortis
ſi nō floruit in vita in ignē mittet̾
ſic v̾ge filioꝝ iſrł·q̄ nō floruerūt
Pm̄ꝰ ſtatꝰ in loco xp̄i ē papa et
pr̄ totiꝰ eccē. cuiꝰ ptās ē claudē ce
lū ⁊ apire Scribat ipē nomē ſuū
qꝛ pr̄ d̾r ſup virgā ſue ↄſcīe vtꝝ
ſic ſe habeat ſic eccīa q̄ eſt ſibi cō
miſſa vt inde valeat reddē rōem
ſupm̄o pape in cuiꝰ loco ſedet Et
ſi tꝑe mortis nō florꝫ in ignē mit
tetur etnū ſic v̾ga arida·⁊ arbor
q̄ nō erat floida· Scd̾s ſtatꝰ eccē
eſt cardīaliū·q̄ ſūt ↄſiliarij pape
⁊ iurāt eccīe ꝙ velint ↄſiliare qd̾
ſit dignū et iuſtū et pro pace· Et
ideo vocant̾ cardinales· qꝛ ſicͭ ia-
nua v̾tit̾ in cardine: ita eccā xp̄i
v̾tit̾ in eodē iuuamīe. et in loco
apłoꝝ ſedēt vt ſcribāt ⁊ audiant
vt floreāt Et ſi nō tūc tꝑe mortis
mittētur in ignē eternū vt arbor
arida. Terciꝰ ſtatꝰ ē epōꝝ quibꝯ
poſt cardinaleſ ↄmiſſa ē eccīa qꝛ
cardīales ſp dn̄t eē cū papa Sic
eis ↄmiſſum eſt cuſtodiē regiōes
tanq̄ ſūmi paſtores ouiū vt inde
valeāt rōeꝫ reddē ſūmo paſtoi.ſ.
xp̄o. q̇ dixit Ego ſū paſtor bo.⁊c̄·
Subſcribāt ip̄i noīa ſua ſup vir
gā ↄſcīe eoꝝ· Et ſi nō florēt in fi-
delitate tꝑe mortiꝰ mittent̾ in ig
nē etnū ſic lignū aridū. Quartꝰ
ſtatus ē abbatū et p̄latoꝝ quibꝯ
ab ep̄is ⁊ papa ↄmiſſū eſt tanq̄
p̄ribꝯ filijs dei·⁊ abba d̾r pr̄ q̄ hꝫ
filios ſuos nutriē cū doctriniꝰ Et
ſcribāt ſup virgā eoꝝ noīa ſicut
p̄rēs vtrūqꝫ officiū bn̄ ↄmiſſū cuſ
todiant. Si nō florēt tūc die mor
tis velut arbor arida mittē̄ in ig
nē etnū· Quītꝰ ſtatꝰ ē religioſoꝝ
q̄ ſūt ſub obediētia ſupeioꝝ·q̄ vo
uēt deo ⁊ ſuis p̄latis tria viꝫ volū
tariā paupꝑtatē caſtitatē ⁊ obediē
tiā Supſcribāt et ipſi vtrū ꝫ bn̄
ſeruauerūt ſic ꝓmiſerūt Et ſi nō
certe de mane·i·tꝑe mortis mittē
tur velut arbor arida ī ignē etnū
Sextꝰ ſtatus ē p̄ſbroꝝ q̄ ſūt ſub

epiſcopis q̄a ipſi q̄ndā ſolebant
p̄dicaē· ɔfeſſiones audire ⁊ bap
tiſaē ⁊ alia officia ecce gubernaē:
ꝫ ipſiꝰ ɔmiſſū ē illd' Et ido optet
ꝙ hēant mūdiciā vite qꝛ oīa mū
da mūdis ſꝫm noticiā ɔſcīe Vn̄ d't
dn̄s Vos q̄ nō habetis ſciam nō
fruemī officio ſacdotali Jſtē debēt
dare exēplū vt ſimplices nō ſcā-
daleſent' Sic d't de eis Vos eſtis
lux mūdi Sic cū cecꝰ cecū ducit· qꝛ
p̄ſbiter cecus nō ɔgnoſcēs ſācti-
tatē ducit cecū. i. ſimplicē in iniq̄
tatē Et gᵒ ſcribāt ⁊ ipī eoꝝ noīa
ſup virgam ɔſcīe· ſi nō floret tūc
manet arida et in die mortis mit
tetur in ignē etnū velut arbor ari
da· Septimꝰ ſtatus ē īpatoꝝ cui
ɔmiſſus ē a deo gladiuſ tpal' Vn̄
xpō in cena ipſi diſcipuli dixerūt
Ecce duo gladij h'· Reſpōdit Sa
tis ē Et iſti duo gladij ſūt ptātes
tpal' et ſpūalis q̄ ɔmiſſus ē pape
Jſte īperator ſcribat ſup v'gā ſue
ɔſcīe vtrū gladio ſibi ɔmiſſo cor
rigat corrigēda: q̄a ſedet in loco
xp̄i Si āt nō floret in v'tutibꝫ ſibi
ɔmiſſis mane· i· tpe mortis mitte
tur in ignē eternū velut arbor ari
da. Octauꝰ ſtatus in ecciā eſt ſta
tus regū qui ſūt ſub īperatore. et
dicunt' reges qꝛ debēt ecciām regē
in pace et ſapīa· ideo portāt coro
nas aureas Et ſcribant noīa ſua
ſup virgā ɔſcīe vtrū floreant ſicē
ɔmiſſum ē eis Si nō tūc ſicē arbor
arida in ignē eternū mittētur· et
perdēt coronā glīe Vn̄ ihē· Ceci
dit corona capitis nr̄i ve nobꝭ q̄a
peccauimꝰ Nonꝰ ſtatus ecclīe eſt
p̄ncipū q̄ dn̄r duces qꝛ dn̄t ducē
vexillū regiſ altiſſimi ꝫ ducit vexil
lū īferni Si bn̄ ducūt iam ecciām
ſcām et exercitus eiꝰ ſequit' bene
ptꝫ Jdeo ait baruch· Vbi ſūt p̄n
cipes tui· Rn̄dit ad inferos deſcē
derūt Superſcribāt et ipſi Si nō
floret v'ga ɔſcīe mittēꝛ in ignē ve
lut arbor aida Decimꝰ ſtatꝰ ē ba
ronū q̄ dn̄r vꝛ ij e delige ſūt ſb p̄n
cipibꝫ gdu ⁊ ſtatu ecclīe dei. q̄ dn̄r
liberi ꝓpt eoꝝ bn̄ficia q̄ fecērt ecce
Et ſi ſunt liberi a pcō q̄ libertate
xp̄s nos ⁊ eos liberauit Super-
ſcribāt eoꝝ noīa ſup virgā ſue cō
ſciētie vtrū ſint liberi a pccīs mor
libꝫ Si nō· tūc mittēꝛ in ignē etnū
in die mortis velut arbor arida.
Vndecimꝰ ſtatꝰ ecclīe ē militū q̄rū
officiū eſt viduas ⁊ orphanoſ de
fendē· ⁊ gladiꝰ ɔmittit' eis vt red
dant inde rōem in die iudicij. Sꝫ
ſi modo daretur eis pro gladio
teda meliuſ eſſet· quia comburūt
ecclesiā et nocēt viduis et orpha
nis Superſcribāt et ipſi ſue ɔſci
entie nomina eoꝝ· vtꝝ bene defē
diſſent ecclesiā Si nō florēt in iuſ
ticia mittent' velut arbor arida in
ignē eternū Duodecimꝰ ſtatus ec
clesie eſt aduocatoꝝ qui ſunt ſub
militibus quorū officium eſt iudi
care populū et diſcernere cauſas
ꝙ principes non ſemper moleſ-
tentur· ⁊ ipſi iudicant populū in
labore et ꝓcurent dn̄s neceſſaia

Supscribāt et ipsi vtrū sint fide
les et mites. Sꝫ timeo ꝓsunt iam
vocati sic fuerūt vocati in egipto
pharaonis q̄ afflixerūt ꝓplm dei
scorpionibꝰ. ido perierūt cū eoꝝ
pncipibꝰ Ido scribāt ⁊ ipsi. Et si
nō floꝛēt in māsuetudīe mittētur
in ignē eternū velut arboꝛ arida
Et sic ptꝫ terciū ꝙ arboꝛ bō debꝫ
floꝛē sic q̄libꝫ floret aīa. Q̄rto
dico ꝙ quilibet hō fructū bonoꝝ
opeꝝ ꝓducē debꝫ velut arboꝛ bō
Debet inq̄ꝫ producē fructū dulcē
vt ficus fructū pīguē vt oliua.
letū fructū vt vitis Huiꝰ legimꝰ
figurā iudicū. ix. Abimelech pn
ceps mitis et humil' abiectus de
regno propt suā simplicitatē et
elegerunt superbū regē Ascēdit
igit' altū montē et vocauit senio-
res regis ⁊ dixit illis pabolā. Ar
bores siluestres voluerūt eligē re
gē. ⁊ dixerūt ad oliuam Impera
nob: ⁊ tu eis rex nr̄. Rn̄dit oliua
Nolo deserē bonū fructū meū q̄
lāpades nutriūtur vt ardeant. et
hoīes vngunt'. ꝓpt iperiū vr̄m
Tūc iuerūt ad vitē dicētes. Tu
eris rex nr̄. Respōdit vitis Nolo
deserē nobilē fructū meum q̄ letifi
cat coꝛ hoīs propt īperiū vestrū
Tunc ibant ad taxū et dixerunt
Tu eris rex nr̄. ⁊ ille accepit reg
nū. ⁊ tūc lacerauit arboēs Et istā
pabolā dixit eoꝝ ipsū spreuerūt ⁊
aliū elegerūt Ita spūalr hō iustꝰ
velꝫ arboꝛ bō cū dyabolꝰ ⁊ amici
eiꝰ ↄsulunt dicētes. Assume ho-
nores huiꝰ mūdi Tūc deuotꝰ dꝫ
respōdē sic oliua Nolo deserē ⁊c
Quia sapie dr. Sic oliua fructi
ficaui in domo dn̄i. i. in eccīa xp̄i.
Itē debꝫ respōdē sic ficus. Nolo
deserē dulcē fructū meū opeꝝ bo
noꝝ meoꝝ propt honoꝛē huꝰ mū
di vt nō dicat' de me illd' ī ps. Sicꝰ
nō floꝛebit. Itē dꝫ rn̄dē sic vitis.
Nolo deserē nobilē fructū meū bo
noꝝ opeꝝ meoꝝ. propt honoꝛē
huiꝰ mundi. Nā fructus meꝰ letifi
cat deū et hoīes Ego vitis abun
dās in mīa dei mei. Vn̄ greg. sup
ezech. Cōtemplatiua ⁊ bō vita ē
ab exterioribꝰ se retinē. ⁊ soli deo in
herē vt fructū bonoꝝ opeꝝ vale
at ꝓducē: vt arboꝛ bō ⁊ fructuo
sa. Ergo ad thema. Arboꝛ bona
hꝫ folia bonaꝝ cogitacōm habet
ramos bonoꝝ desideioꝝ hꝫ floēs
honestatis et moꝝū. hꝫ fructū bo-
noꝝū operū ad regnū etnum Sꝫ
tānus seu taxus arboꝛ mala lace
rans arboēs sūt superbi q̄ regnāt
in eccīa dei. Vn̄ iohes. Arboꝛ ma
la fructus maloꝝ facit. ido mittit' in
ignē Rogemꝰ Dn̄ica. ix. Ser. l.

Ede rōem Lu. vi. Nos
videꝰ qn̄ aliqs seruꝰ seu
aduocatꝰ accusat' apud
dn̄m suū Si dn̄s ē crudel' tūc ca-
pit sine p̄meditacōe et ponit eū in
vinculū sic pharao fecit ioseph iu
sto q̄uis fuit inocēs tn̄ ipsū icar
cerauit qn̄ mulier ipsū accusauit
Sꝫ si dn̄s est bonꝰ et māsuetꝰ qn̄
aduocatꝰ suus accusat' tria facit.